

tam oblékal, stalo se to na pracovišti. Nějaké zavinění V-ovo nebylo rozsudkem zjištěno a mohlo by ostatně jíti jen o spoluzavinění poškozeného samého, jež by podle stálého rozhodování zrušovacího soudu obžalovaného neomlouvalo. Jest tu tedy objektivní skutková podstata přečinu podle § 335 tr. zák. V tomto směru stačí úplně dosavadní zjištění rozsudku a není třeba doplnění a vysvětlení ve směrech, naznačených zmateční stížností. Zbývá jen stránka subjektivní, totiž otázka, zda nebezpečná povaha transmise byla pro obžalovaného při náležité obezřetnosti předvídatelná. Nalézací soud zodpověděl i tuto otázku záporně. Než tento výrok jest již proto vadný, poněvadž rozsudek se svého mylného stanoviska po stránce objektivní posoudil nesprávně i otázku subjektivní viny obžalovaného. Jest tedy nutno, by nalézací soud znovu probral i otázku subjektivního zavinění obžalovaného. Aniž bylo proto potřebí, zabývatí se dalšími vývody zmateční stížnosti, jež namnoze dlužno označiti za bezpodstatné a z části vzhledem k uvedenému stanovisku zrušovacího soudu po stránce objektivní i za bezpředmětné, bylo vyhověti zmateční stížnosti, zrušiti rozsudek jako zmatečný podle čis. 5 a 9 a) § 281 tr. ř. a odkázati věc podle § 288 čis. 1 a 3 tr. ř. na soud první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Čís. 3210.

Zastavením trestního vyšetřování proti svědkovi nestává se ještě předpis § 170 čis. 1 tr. ř. bezúčinným.

(Rozh. ze dne 22. června 1928, Zm I 328/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jako porotního soudu v Chrudimi ze dne 22. března 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem úkladné vraždy podle § 134 a), 135 čis. 1 tr. zák. a přestupkem § 36 zbrojního patentu, mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmatečnost s hlediska čis. 4 § 344 tr. ř. spatřuje stížnost v tom, že manželka obžalovaného nebyla slyšena jako svědkyně pod přísahou. Jest ovšem správné, že trestní řízení proti manželce obžalovaného bylo k návrhu státního zastupitelství zastaveno; leč zastavením trestního vyšetřování proti svědkovi nestává se ještě předpis § 170 čis. 1 tr. ř. bezúčinným, naopak může soud přes toto zastavení podle okolností případu prohlásiti, že tu i nadále jest podezření proti svědkovi, že čin, o němž má býti slyšen spáchal aneb v něm měl účastenství; rozhoduje o těchto předpokladech, rozhoduje soud podle volného uvážení všech okolností,

aniž by bylo lze napadati jeho výrok, není-li stížen právním omylem. Takové rozhodnutí učinil i soudní dvůr v souzeném případě, vysloviv, že podezření proti svědkyni trvá dosud, byť i řízení proti ní bylo zastaveno. Vadnost tohoto výroku stížnost nedokazuje pouhým tvrzením, že by státní zastupitelství nebylo navrhlo zastavení řízení, kdyby tu byla i sebe menší dávka podezření proti svědkyni z pachatelství neb spolupachatelství; vždyť nezáleží na tom, z jakých důvodů státní zastupitelství upustilo od trestního stíhání, nýbrž jde toliko o to, zda podle přesvědčení soudu tu je podezření, že se svědek na trestném činu zúčastnil; jelikož soudní dvůr v případě, o nějž tu jde, tento předpoklad zjistil, nepochybil, pokud s ohledem na předpis čis. 1 § 170 tr. ř. svědkyni nevzal do přísahy.

Čís. 3211.

O svádění ku zločinu podle § 9 a 105 tr. zák. lze mluvit toliko tehdy, když jednání sváděcího se neslo právě a jedině k tomu cíli, by byl sveden k stranictví nebo porušení povinnosti úředník rozhodující přímo o veřejné záležitosti aneb spolupůsobící na rozhodování jeho věcnou přípravou anebo tím, že dal aneb měl dát podnět k zavedení řízení a rozhodování příslušným úřadem.

Pokud sem nespadá působení finančního úředníka na ostatní členy komise.

Trestná pomoc je možná až do realizace zločinného záměru.

(Rozh. ze dne 30. června 1928, Zm II 125/28.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 23. dubna 1927, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými Otakar Ch. zločinem bezvýsledného svádění ke zločinu svádění ku zneužití úřední moci podle § 9 a 105 tr. zák. a Arnoštka Ch.ová spoluvinou na tomto zločinu ve smyslu § 5, 9 a 105 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu své stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti obžalovaných, dovolávající se číselně důvodů zmatečnosti čis. 5, 9 a) a 10 § 281 tr. ř., nelze upřít úspěchu. Vývody stížnosti nelze se zabývat, pokud se snaží dokázat, že tu skutková podstata zločinu vydírání ve smyslu § 98 b) tr. zák. nemůže přijíti v úvahu, vždyť stěžovatelé byli uznáni vinnými zločinem bezvýsledného svádění k zločinu podle § 105 tr. zák., pokud se týče pro spoluvinu na tomto činu